

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Εἰδήσεις τοῦ κατὰ τὴν ἀρκτεν στρατεύματος.

Ἀνδρ. 10 (22) Νοεμβρίου. Τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα, πεζικὰ καὶ ἱππικὰ, συνεκεντρώθησαν ἤδη περὶ τὴν πόλιν ταύτην τὰ περίχωρα πλημυρὲν στρατιωτῶν, καὶ μὲν ὅλα ταῦτα ἡ εὐταξία εἶναι ἀπαρδειγμάτις· ὅλα ἀγροάζονται μὲ μετρητὰ, καὶ τὰ γέφυρα συρρέον πανταχόθεν ἐν ἀφθονίᾳ. Ὁ καιρὸς εἶναι, παρὰ πᾶσιν ἐλπίδι, καλίστος, καὶ ἐπόμενος οἱ στρατιῶται κατὰ χαρῶν καὶ ὑγιεινῶν. Τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν ἀπαιτούμενα ἐξακλῆθεν· ναυὰς ἐρχονται διὰ τῆς Ἑσπύ. Οἱ ξένοι, ὅσοι δὲν ἔχον προμήθειαν μὲ διαμονῆς ἄδειαν, πρέπον, κατὰ διαταγὴν τοῦ Φρεράρχου, νὰ ἀναχωρήσιν ἀπὸ τὸ Ἀνδρ.

Μέρξεμ. Μανθάνομεν ὅτι ὁ ταγματάρχης Βύζεν διατάχθη νὰ παρχωρήσῃ εἰς τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα τὰ παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὀχθὴν τῆς Ἑσπύ. Φρερίκ, τὸ Φρούριον Μοντεμπέλλο, καὶ ἐν μέρος τῶ κανονοσχισίων τῆς Ἀνδρ ἅμα τῆς ἐξήτης.

Τὸ Γαλλικὸν στρατεῦμα διοικεῖται ὡς ἀκολούθως. Ἀρχιστρατήγος ὁ Μαρσάλος Κόμης Ζεράρ. Προφυλακή — Ὁ Δὲξ, τῆς Αὐρηλίας (Ὁρλεάν). Α'. μοῖρα. — Σεβαστιάνης. Β'. — Ἀχάδ. Γ'. — Ζανέν. Δ'. — Φάμπρ. Ἱππικόν. Α'. μοῖρα. — Ὁ στρατηγὸς Λαβερίν. Β'. — Ὁ στρατηγὸς Σιμονώ. Γ'. Ὁ στρατηγὸς Δεζάν. Δ'. Ὁ στρατηγὸς Ζαντί — Σάντ — Ἀλφόν.

Ἡ πολιτεία δὲν ἀρχίζει αὐριον, καθὼς ἔχει προαναγγεληθῇ, ἐπόμενος ἡ πρὸς τὸν Φρεράρχον πρόσκλησις ἀνεβλήθη, καὶ ὁ Ἀρχιστρατήγος λέγει ὅτι δὲν δύναται ἀκόμη νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν. Θέλει δὲ, καθὼς φαίνεται, νὰ προετοιμασθῇ πρῶτον, καθὼς πρέπει, διὰ τὴν ἀρχιτεταγμένην ἐγχαΐσας τὰ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάτευσιν τῆς Φρεράρχου, καὶ μὲν ὅλον ὅτι πληθὺς στρατιῶται καταγίνονται ἐδικὰ πρὸς τὴν νὰ δεμητίζαν καὶ νὰ συμπλέκων γέφυρα, θὰ παρῶν ἡμέρη

μέχρις ὅτε συμπληρωθῇ ὁ ἀπατούμενος ἀριθμὸς (ὁ Μονίγερ νομίζει ὅτι ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν δὲν θ' ἀναβλήθῃ περισσότερον ἀπὸ δύο — τρεῖς ἡμέρας). Ἀν ἡ ἀπόκρισις τῆς Στρατηγῆς Σασσέ ἢ ἀποφατική, ἢ α' καὶ β' παράλληλος θ' ἀνοιχθῇ συγχρόνως καὶ διὰ μιᾶς, καὶ τὸ τριμερὲν πυροβολικὸν μας θέλει συνεργήσει, συμφώνως μὲ τὴν ἐμπειρίαν τῶν μηχανικῶν καὶ τὴν ζέσιν τοῦ στρατεύματος, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης.

Ὁ Δὲξ τῆς Αὐρηλίας ἐξητήσατο καὶ ἔλαβε τὴν προτίμησιν, ὥστε, ἐν περιπτώσει ἐφ' ἑδου, τὸ ὑπ' αὐτὴν τάγμα νὰ ἐφορμήτῃ πρῶτον.

Αὐτόθεν 11 (23) Νοεμβρίου. Ὁ Στρατηγὸς Σιστὲ διώρισεν Ἑπταμελὲς Συμβόλιον πρὸς ὑπερίσπισιν τῆς Ἀνδρ καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ἐξαρτωμένων Φρερίων.

12 (24) Νοεμβρίου. Ὁ Μαρσάλ Ζεράρ προσδιώρισε τὸ γενικὸν στρατηγεῖόν τε εἰς τὸ Βοργερῆτ, μικρὰν κοινότητα, κειμένην μιστὴν λεύγην πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς ἀπὸ Μελίνων εἰς Ἀνδρ Φρερίης ὁδῶ. Οἱ στρατηγοὶ Ἀξὼ καὶ Νεϊγρ, ἀρχηγὸι τῆς πυροβολικῆς καὶ μηχανικῆς, καὶ γενικοὶ διευθυνταὶ τῆς πολιτείας, ἐτοπιοθήθησαν μὲ τὸ ὀλίγον ἄχρι τῆςδε ὑπὸ τὴν διὰχείρισίν τῶν ὑλικῶν, εἰς τὸ παρὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τὴν μετὰ τῶν προειρημένων πόλεων κείμενον χωρίον Βέρχεμ, καταντικρὺ τῆς ἀεροπόλεως τῆς Ἀνδρ, μερικὰ πυρφοῖρι σφαῖρας τῆς ὁποίας θέλει καταλύσει ἐπόμενος εἰς τὰ ὀπίσθια τῆς Βέρχεμ.

Αὐτόθεν 17 (29) Νοεμβρίου. (Ἀπίσπασμα γραμματός ἰδιωγέρε). Τὰ πάντα προαναγγέλλαν ὅτι αὐριον τὸ ἐσπέρας εἰς τὰς 7 ὥρας θ' ἀνοιξομεν τὸ ὄρυγμα ἔμπροσθεν τῆς ἀεροπόλεως· τῆς Ἀνδρ τοῦλάχιστον εἰσθε εἰς τὰς τῶρας πλέον νὰ τὸ κάμωμεν ἢ ἐργασία αὐτὴ ἀνήκει ὁλόκληρος εἰς τὸ μηχανικόν· τὸ πυροβολικὸν ἀρχίζει μετὰ πᾶν νὰ τοπιοθῇ τὰ κανονιστικὰ, καὶ μετ' ὀλίγου ὥρας ἡμῶν ν' ἀρχίτῃ τὸ πυροβολισμὸς.

Παρίσιον 17 (29) Νοεμβρίου. Εἰς τὴν χεῖρ

εἰς θήκην ἀλειμμένην μὲ τερεβινθίνην ἢ σκίρο-
 ἔπειτα τὰ ἔντομα διέμειναν ἀβλαβῆ ἢ ἐγεννοβό-
 λων, ὅτι ὅλας αἱ ὑποτιθέμεναι θεραπείαι διὰ τῶν
 ἑρυσμῶν φυτῶν ἢ ἄλλων προϊόντων εἶνε προσω-
 ραῖ ἢ ἐπιπόλαια· μόνη τῇ θεικφίᾳ ἢ ἀποφορᾷ τὰ
 φανίζα, ἀλλὰ, κατὰ δυσυχίαν, μεταδίδει ἢ εἰς
 τὴν σιτῆν ὅσπην ἀνθὴ ἢ ἀπὸ τρέπην. Ὁ Κύριος Ἀρ-
 κτὸν ἐπρόβαλε νὰ σκορπίσῃν εἰς τὸ εἶδος τῆς σι-
 τῆς βολῶντος, ἀφ' ὃ ἐβγάλεν ἀπὸ μέσῃ τὸ γέννημα-
 τικὸν σακκίον μυρμηκοφωλειᾶς, ἐπειδὴ οἱ μύρμη,
 καὶ ἀμέσως σκορπίζονται πανταχόθεν, ἢ ἐξολοθρεύ-
 οντο εἰς ὀλίγας ἡμέρας ὅλην τὴν σιταρῶφειραν· πρέ-
 τει ὅμως νὰ σαρύσῃν ὑπερὸν προστακτικὰ καὶ νὰ με-
 ταφέρῃν ἀλλὰ τὸ χῶμα τῆτο, μήπως, μόλις ἐλευ-
 θερωθὲν τὸ σιτάρι ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἐχθρῆς,
 περιπέσῃ εἰς ἄλλας. Ὁ συνηθέστερος καὶ εὐκολώτε-
 ρος τρόπος εἶνε τὸ ἀνέμισμα ἢ φυλάξιμα, ἐπειδὴ
 παρατηρήθη ὅτι ἡ σιταρῶφειρα ἀγχαπᾷ τὴν ἰσυχίαν
 καὶ τὸ σκίτος, καὶ ἐκεῖ γεννοβόλα, ἐπομένως ἢ πα-
 ραμικρὰ ἀνησυχία ἢ τὸ φῶς τὴν φυγαδεύει, ἢ τῇ
 λάχιστον τῆς ἐμπιδίζου τὴν ὠτοκίαν, ἢ αὐτὴ εἶνε
 ἡ βάση τῆς προεξημένης ἀξιολόγου μηχανῆς τῇ Κ.
 Δουχαμέλ, διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἀνεμος, ῥιπίζιμενος
 ἀπὸ δύο φυσέας, κινουμένης ἀπὸ ἑνὸς μόνον ἀνθρώ-
 πον, διέρχεται ἀπὸ τὰ κάτωθεν πρὸς τὰ ἄνω τῆς
 ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένης ἀποθήκης μὲ τὴν ὁρ-
 μὴν, ὥστε τινάζει τὰ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν σιταρῶφει-
 ρα εἰς ἑνὸς πιδίς ὕψος. Ὅταν τὸ σιτάρι ᾖ ὑγρὸν
 καὶ ταιαῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶνε τὰ σιτάρι τῆς
 Ἀρκτοῦ, ὁ Κ. Δουχαμέλ προβάλλει, πρὶν ἀπο-
 τεθῆναι εἰς τὸν σιτώνα, νὰ καθυρίζουται καὶ νὰ
 στεγνώνωται εἰς ἕνα εἶδος φούρνου ἢ θερμάστρας
 ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένης, ἀφ' οὗ πρῶτον πλυ-
 θὲν μὲ πίτιμον νερὸν. αὐταὶ ὅμως αἱ προφυλά-
 ξεις εἶνε διὰ μεγάλου προσοχίας σίγῃ, καὶ ὅταν
 ᾖ ἀνάγκη νὰ ἐφοδιαθῇ ὁλόκληρος μεγαλόπολις.
 Μὲ ὅλας ὅμως τὰς περὶ τὴν διατήρησιν τῆς σίγῃς
 ἀπαντωμένους δυσκολίας, ἔχομεν τὸ παράδειγμα
 τῆς ἐν τῷ Φρεσίῳ τῶν Μετῶν (Mezt) σιταπο-
 θήκης, ὅπου τὸ πρῶτον τῇ Δουκῇ Δ' Ἐπερὸν ἀποτεθὲν
 γέννημα διατηρήθη ἀκέραιον· ἐκ τὸν τριάντα δὲ χρό-
 νους, καὶ εἰς τὰ 1707 ὅταν τὸ ἀνοίξαν, ὁ Λουδοβίκος
 ΙΔ' ἢ πρὸ τῶν αὐλικῶν τῇ ἐφ' ἑαυτὴν ἢ ἡδυνάστη-
 μιν τὸ ἐξ αὐτοῦ κατασκευασθὲν ψωμί. Εἰς τὴν ἐπι-
 φάνειαν τῇ σαρῇ εἶχε χηματιθῆναι ἕνα εἶδος κόρας
 ἢ κρέατος ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, μὲ τὸν ὅποιον ἢ τῶρα
 ἀκρίμην συνειθίζον οἱ ἐκεῖσε κάτοικοι νὰ σαρπύζοντο
 σωρὸς τῶν, καὶ τῆτο συνετέλεσε τὸ πλεῖστον πρὸς
 τὴν διατήρησιν τῆς. Ἀφ' ὃ τὸ ἐπιπόλαιον σιτάρι φη-
 ροῖ, ἢ ἡ φύσις ἐκείνη ξηρανθῇ τὸν χειμῶνα, ὁ συ-

ρὸς τῇ αἰτῇ εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ διατηρηθῇ αἰώνως.
 Ἐν τῶν σωρῶν τούτων, τὰς ὁποίας ἀποτάμιεν οἱ κά-
 τοικοι διὰ καρῆς ἀνάγκης, ἀνοίξαν εἰς τὰ 1744
 μετὰ 150 χρόνους τῆς ἀποθήσεως τῆς, καὶ ὁ ἀπο-
 θανὼν διάδοχος τῇ Λουδοβίκῳ ΙΕ' εὗρεθεῖς ἐκεῖ ἐπὶ
 τῆς ἀδενείας τῇ πατρὸς τῆς, ἐγεύθη τὸ ψωμί τῇ
 σιταρῇ τῇτῃ, ἢ τὸ ἡδυνάστητον. Εἰς ὅλην τὴν
 Ἀφρικὴν φυλάττειν τὰ σιτάρια εἰς βαθύτατα πη-
 γάδια, λελατομημένα ἐν μέσῳ τῶν βράχων, ἢ ἐπο-
 μένως ξηρότατα· οἱ Ἀραβες τὰ ὀνομάζον ματα-
 μὸρρ. Τὰ πηγάδια ταῦτα, τῶν ἐπείων τὸ μὲν εὖ-
 μιν εἶνε στενότερον ἢ προχωρεῖ πλατυνόμενον, τὸ
 δὲ ἔδαφος στεγνόμενον μὲ ἄχυσον ξηρὸν, ἀφ' ὃ γεμί-
 σταν, τὰ κλείνουν πρῶτον μὲ κομμάτια ξύλων καλὰ
 περιπλεγμένα ἢ ἀπὸ πάνου ῥίπτειν ἄμμον ἢ χῶμα
 πατρικόν, ἕως τέσσαρας π' ὅδας, τὸ ὅποιον κοπανίζον-
 τες χηματίζον κατηφρικόν διὰ νὰ μὴ διαμένη τὸ
 νερὸν τῆς βροχῆς. Τὸ σιτάρι φυλάττεται ἄπειρον
 καρῶν ἀφθαρτον ἢ ἀκέραιον εἰς αὐτὰ τὰ ὑπ' ἡγίαν
 πολλάκις μάστιγα οἱ ἰδιοκτῆται, φοβούμενοι τὴν κα-
 ταδυνασίαν Κυβερνήσεως κῆθαρέτε, δὲν τολμῶν νὰ
 τὰ ἀνοίξουν ἐπὶ ζωῆς τῶν, ἢ ἐπομένως τὰ ἀφῆκον εἰς
 τὰς ἀπογόνους τῶν. Εἰς τὴν Οὐκραίαν ἢ Λιθουανίαν
 οἱ κάτοικοι περὶ τῶν ἐπίσης τὰ σιτάρι τῶν, πρὸς
 σέχον ὅμως, ὅταν θὰ τ' ἀνοίξουν νὰ μὴ τὸ κέμουν
 διὰ μίαν, ἀλλὰ βαθμηδὸν, ἢ ἀφ' ὃ τ' ἀφῆκον ἢ ξε-
 θυμάνουν ὀλίγον, διότι ἀλλῶς ἢ πρώτη ἀποφορὰ ἢ πο-
 ρεῖ, καθὼς λέγουσιν, νὰ θανατώσῃ ὅσους ἠθέλον εὗρεθῇν
 ἐξ ἀπροσεξίας ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν ἀμεσον προσβο-
 λήν τῆς. Οἱ παλαιὶ, μαθόντες ἴσως τὴν χρῆσιν τῶν
 σιταρῶν λάκκων τῆτων ἀπὸ τῆς κατοικίας τῆς Κρι-
 μαίας, τὰς ἀνόμεζαν Σιρρούς, ἢ τὰς μετεχειρί-
 ζοντο ἢ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη καὶ εἰς τὴν Βοιωτίαν ἰδιαί-
 τέρως.

Ἀπὸ πλοῖον ἐλλιμενισθὲν σήμερον τὸ πρῶτον μανθάνομεν ὅτι ὁ μέγας Βεζύρης εἰς μίαν συμπλοκὴν μεταξὺ τῶν Αἰγυπτιακῶν ἢ Τερκικῶν στρατευμάτων ἐπληρώθη ἢ ἐπιάθη αἰχμαλώτος. Τὴν εἰδησιν ταύτην τὴν δίδωμεν ὡς ἀδέσποτον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Γ. Ἀπρίλ Σκαλιτήρας ἐξ Ἀγρᾶς Φων. ἀπέστειλεν ἐσχάτως εἰς τὴν Διοίκησιν 500-ἀντίτυπα τῆς μεταφράσεως τῆς περὶ τῆς ἐγλη-ματικῆς Διατηρίσεως λόγου τοῦ Σαδῶν, διὰ νὰ διανομηθῶσι δωρεάν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος.

στην συνεδρίωσιν τῶν πληρεξουσίων, προσφύοντος τῷ Κ. Δαπέν, ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς Κ. Οὐμάν καθυπέβαλε τὸν ισολογισμόν τῷ 1832 ἔτους, κατ' ὃν καὶ μὲν ἐξέδρα συμποσθῆναι εἰς ἓν χιλιομύριον 188 ἑκατομμύρια ἢ 567 χιλιάδας· αἱ δὲ πρόσδοι εἰς ἓν χιλιομύριον 48 ἑκατομμύρια καὶ 629 χιλιάδας φράγκα.

Τουλὸν, 9 (21) Νοεμβρίου. Τὴν κυριακὴν εἰς τὰς 6 τῷ παρίντος, περὶ τὴν 10 ὥραν τὸ πρωί, ὅλοι οἱ εἰστά δημόσια τῷ λιμένος τῆς ἐργολητικῆς εὐρισκόμενοι κατὰδικοὶ ἦσαν ἀραδιασμένοι ἐπὶ τῆς εἰς τὸ παράλιον κρηπίδος. δύο λόχοι στρατιωτῶν ἐφύρξαν ἐκατέρωθεν, καὶ οἱ λοιποὶ περιεκύκλωναν τὰς κυγελίδας τῶν Ναυπηγείων. Οἱ δυστυχεῖς κατὰδικοι, σκυθρωποὶ καὶ τεθλιμμένοι, δὲν ἤξευραν τί νὰ συμπεράνῃ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀπερσδύκητον τοποθέτησίν των, ὅταν ὁ Κ. Ραμὼ, ἐπιστάτης τῶν κατέργων, παρελθὼν εἰς τὸ μέσον, ἀφ' ὃ προειμίασε μὲ μίαν ζωηροτάτην καὶ πατρικὴν νουθεσίαν, τῆς ἀνήγγειλεν ὅτι, κατὰ συνέπειαν βασιλικῆς ἀποφάσεως, μνηολογημένης τὴν 21 τῷ παρελθόντος, τεσσαράκοντα μὲν καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐλάμβανον πλήρη καὶ τελείαν ἀφέν, πέντε δὲ καὶ τριάκοντα ἐλάττωσιν τῷ χρόνῳ τῆς τιμωρίας· ἐν ἀπερίγραπτος ἡ ἀγαλλίασις, ἡ ὅποια διεδέχθη τὴν ἐμέφως τὴν ἐκτασιν τῶν δυστυχῶν τέτων.

ΠΡΟΥΣΙΑ.

1 (13) Νοεμβρίου.

„Τὸ πρὸς τὸν Ῥήνον τοποθετούμενον στρατεύμα συμποσθῆται, συμπεριλαμβανόμενον καὶ τῶν Βεσφελικών καὶ Σαξονικῶν συνταγμάτων, εἰς 50 ἕως 60,000 ἄνδρας. Οἱ εἰδημονέστεροι τῶν πραγμάτων ἀποπειρῶνται γὰρ νὰ πιστεύσῃ ἀκριβῆ τὸν πῦλον, καὶ θεωροῦν τὰς γινόμενας ἐτοιμασίας ὡς ἐπιδείξεις πολλὰ λελογισμένας, καὶ ἀφορῶντας μόνον τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Τὰ πάντα ἐν τῷ τούτῳ προπαρασκευάζονται διὰ καλὴ ἐνδοχίμενον.

Ἰδὲ πρὸς Θεωρεῖ τὸ περὶ τῆς ἡ Αγγλικῆς Ἐφημερίδος Σφαιρα. „Κανὼν δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ὁ φρεσάρχης τῷ Ἀνδρῇ εἶνε ἀνδρεῖος, καὶ ὅτι ὁ κυρίαρχος τῷ τὸν διάζει νὰ ἀνθέξῃ μέχρι ἐσχάτων, ἐπ' ἐλπίδι τῷ ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας θά τὸν βοηθήσῃ. Ἡμεῖς ὅμως πιστεύομεν ἐναντίας ἐστὶ, ἂν ὁ Πρίγκιψ Δ' Ὁρλάνδ πρὸς ὅλην πρῶτος τοῦ Βέλγους, οἱ Πρωσικοὶ θά νομίσῃ χρεὶς τὸν νὰ μεσολαβήσῃ ὑπὲρ τῶν τελευταίων. Ἡξοῦρομεν ὅτι εἰς τὴν Πρωσίαν εὐρίσκονται τῶντι φιλοπῶλεμα πνεύματα· πλην ἐπίσης εἶνε γὰρ, ὅτι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβερνητικὴ ἐπιθυμῶν, εἴπερ ἄλλο τι, τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ὁλλανδῶν ἀπὸ τοῦ Ἀλβέρ, καὶ τὴν ἐκ μέρους τῷ βασιλεὺς τῆς Ὁλλανδίας συγκατάθεσιν εἰς τὰ παρατῶν Δυνάμεων ὅλων συνφωτῆντά, καὶ ὅτι, διὰ

νὰ καταρθώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἰς ἀποφασισμένον νὰ μεταχειρισθῶν, παρεκτός τῶν ἐπὶ ὅλης τῆς ἄλλους τρέπας. Ἡ Πρωσσιακὴ Κυβερνητικὴ σύγκειται ἀπὸ φρονιμωτάτους ἄνδρας, τῶν ἐπὶ ἡ προσωπικῇ ἐπιρρῇ, καθὼς καὶ τῷ βασιλεὺς, δὲν ἔχει ἄλλο σκοπιμώτερον παρὰ τὴν διατήρησιν τῆς γενικῆς εἰρήνης.

ΟΛΛΑΝΔΑ.

Χάγη 12 (24) Νοεμβρίου. Τὸ δημόσιον ἐν σήμερον διάταγμα τῷ βασιλεὺς, δορίζον νὰ γένη γενικὴ τῇ 20 Νοεμβρίου (ἡμέραν τῆς ἀναγερύσεως τῆς) εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῷ βασιλεὺς παράκλησις ὑπὲρ τῶν Ὁλλανδικῶν ὅπλων, ἡμπαρεῖ νὰ θεωρηθῇ κατὰ τι ὡς εἶδη προκηρύξεως πολέμου.

Αὐτὸθεν 1 (13) Νοεμβρίου. Χθὲς ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῷ ἐθνικῷ Συλλόγῳ χ'ιδιονόμου περὶ γενικῷ ἐξπλισμῷ, (Landsturm) συνωδευμένον μὲ βασιλικὴν περὶ τῆς διάγγελμα.

Τὸ συνέθισμένον ἀμυντήριον ὅπλων τῶν Ὁλλανδῶν, τὸ χάλασμα δ' λονότι τῶν προχωμάτων, καὶ ἡ ἐκ τῆς προερχομένη κατάκλυσις τῶν πεδιάδων, ἐνεργεῖται μὲ δραστηριότητα. Τὰ περὶ τῷ Χάτ, τῷ Ἀξελ καὶ τῷ Ἐκλέζ, εἶνε κατὰ τὸ παρὲν ὑπεδρύχια. Ἡ πλυμμύρα ἐξτάθη καὶ εἰς τὰς Βελγικὰς χώρας, καὶ κατέκλυθεν ἤδη μέρος τῆς κοινότητος τῷ Μιδδελβεργ.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ.

Οἱ στρατεῖ τῷ Δὲν Μιχέλη ἐλπίδισαν τὴν εἰσόδον τῷ Δέρυ εἰς τῷ Ἀγγλικῷ πολεμικῷ πλοῖα, ἐπιφρετισμένα τὴν ὑπεράσπιτιν τῶν Ἀγγλικῶν ιδιοκτησιῶν, μάλιστα καὶ ἐπὶ ἐξοβλήσαν ἐναγίον τῷ εὐλίτκ. διακατέσχευε σφαιρα ἐκτύπησαν τὸ Κίττερον Ῥαβέν ἡ εἶδητις αὐτῇ διήγειρε μεγάλην ἀγανάκτησιν εἰς τὴν Λόνδραν, καὶ ἡ Ἐφημερίς ὁ Χρόνος ἐκφράζεται ὡς ἀκολούθως.

“Περιττὸν κρίνομεν νὰ προσθέτωμεν ὅτι τοιαῦτα περιβρίσαι εἶνε πλέον ἀσυνχώρητοι, καὶ ἡ Κυβερνητικὴ ἤτελε παραβῆν ὅλα τὰ χρέη τῆς, ἂν τὰς ἀφῆσθ ἀτιμωρήτες.”

Ὁ Μαρκίων Παλμέλας ἐκίνησε τῇ 10 Νοεμβρίου ἀπὸ τοῦ Πόρτου διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ὅπῃ ἐφθασε τῇ 17, ἐπιφρετισμένος ἐπὶ τῷ ἀντικείμενῳ (ὁ Χρόνος ὑποθέτει ὅτι ὁ ἐρχομὸς τῆς συνέχεται μὲ τὸ προσεκτεθὲν ἀνωτέρω συμβεβηκός).

Αἱ ἀπὸ τῷ Πόρτου εἰδήσεις φέρουσιν ὅτι τῷ 4 (16) Νοεμβρίου. Τίποτε ἀποφρετιστικὸν δὲν ἔχεν ἀκολουθήσει ἕως τότε μεταξύ τῶν δύο στρατευμάτων. Ἐν τούτῳ ἡ γενεμένη πρὸς δύο ἡμερῶν ἐκδρομὴ τῶν συνταγματικῶν κατὰ τῶν ἐν Βίλλα Νόβα τοποθε-

την Μιχαήλ, ἔλαβεν αἰσιωτάτην ἐπιτυχίαν. Οἱ ἄνθρωποι, ἐκπλασθέντες τὸ πρῶτον διὰ τὴν ἀπροσδόκητον καύκην αὐτοῦ ἑρμητικὴν ἐφοδόν, ὡπισθοδρόμησαν ἀλλ' ἐπαπαλαβόντες ὅπως ἐν ἑαυτοῖς, ἀντεφώρμησαν μετ' ὀλίγον, καὶ ἀρχίσαν ἐκατέρωθεν φρικτὸν διαζύγιον. Τέλος, τραπέντες ἐξ ὁλοκλήρου, ἀφῆκαν ὑπὸ χεῖρας τῶν συνταγματικῶν 280 αἰχμαλώτους, κραταιὰ αὐτῶν τὸν ὑποταγματάρχην. Οἱ νικηταὶ ὄχλησαν 60 ἄνδρας. Τὸ κατόρθωμα τοῦτο ἐπέφερε μάλιστα τὴν διασκέδασιν εἰς τὸ στρατεύμα τοῦ Δ' Μιχαήλ, καὶ ἡ λειποταξία κατήντησεν ἀκατάχρητος. Κατὰ δυστυχίαν ὑφίστανται καὶ μετὰ τὸ τῶν ὑπὲρ τῆς Δόνας Μαρίας ἀγωνιζομένων ξένων ἀξιοματι-
κῶν κάποιαι διενέξεις.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Περὶ ἔργων τῆς φυτικῆς ἱστορίας.

Στόμα τοῦ Αἰόλου. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη ὑπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς χαράδρας ἢ σπήλαιά τινα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς τὸ πλάγιον ἑνὸς βουνῷ περὶ τὴν μικρὰν πόλιν Κέσιον (Cesi), κειμένην πέντ' ἐξ μιλίας πρὸς ἄρκτον τοῦ Τερνίου. Ἀπὸ τὰς περιφήμους αὐταῖς τρύπαις, ὀνομαζομένας προσέτι ἀπ' τῆς Ἰταλίας (bocche dei venti), ἐκπνέουσιν ἄνεμοι τόσο ψυχρότεροι καὶ ὀρηκτικώτεροι, ὥστε θερμότερα καὶ γαληνότερα εἶναι ἢ ἐξ ὧθεν κατὰ ττασι τῆς ἀτμοσφαίρας. Λέγουσιν ὅτι τὸν χειμῶνα τραβῶν καὶ θερμαίνον ἐν ταύτῳ τὸν ἔξωθεν ἀέρα. Οἱ κάτοικοι τῆς περιεξημένης πύλεως, ὠφελύμενοι ἀπ' αὐτὸ τὸ περιεργὸν τῆς φύσεως φιλοτέχνημα, οἰκοδομοῦν τύφους οἰκίας τῶν εἰς τὴν εἰσόδον τῶν ὑπ' γείων τούτων φυτάνων, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ κρεσίδια τῶν φυλάττονται αἰῶνας, καὶ τὰ ἔσθια τῶν ἀντέχουσιν εἰς τὴν σῆψιν ἀπειρὸν καιρὸν. Ὁχεταγωγόντες προσέτι διὰ σωλήνων τὸν δροσερὸν τοῦτον ἀέρα εἰς τὰς οἰκίας τῶν, τὰς ἀερίζουσιν καὶ τὰς δροσίζουσιν καθ' ὅσον θέλουν. ἀνοίγντες πολὺ ἢ ὀλίγον τὰ μαστάρια (μυσλούκια), γὰρ ὅποια κατασκευάζουσιν ἐπὶ τῆς εἰσελεύσεως εἰς τὰς ἀκρας τῶν σωλήνων.

Φυτολογία.

Τὸ πολυτιμότερον ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον φυτὸν εἶναι χωρὶς ἀντιλογίας τὸ σιτάρι καὶ μία ἄλλη τροφή, ἢ ἐν ἀρεσκυτέρεα πρὸς τὸν οργανισμὸν μας. διὰ τὸ καὶ ἡ καταγωγή τῆς καλλιέργειας τῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀρχαία, ὥστε χάνεται σχεδὸν εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Ἰσως κατ' ἀρχαίαν δὲ διέφερον ἀπὸ τὴν ἀγρι-
κίδα, καὶ τὰ ἄλλα βότανα, τὰ ἑπὶ τὰς ἀποκαταστάσεις ὑπὸ τῆς πίδατος, καὶ ἡ καλλιέργεια ἔχει μόνον τὸ ἐτε-

λεισποιήσεν εἰς τὸν βαθμὸν, ὑπὸ τῶν ἀπορῶν τὸ γινώ-
ρίζομεν σήμερον, ἀλλ' ἀνέπτυξε καὶ τὴν γονιμότητά
τῆς εἰς τὸν τρόπον, ὥστε τὰ περὶ τῆς ἱστορίας, καίτοι
ἀποδοδεγμένα, καταντῶν, διὰ τὴν ὑπερβολὴν, τα-
νομίζονται ἀπίθανα. Ὁ Πλίνιος διηγῶνται ὅτι ἕνας
ἀπὸ τῆς ἐπιστάτας τῆς Λυγίας τὸν ἐσεῖλεν ἀπ' τῆς
Ἀφρικῆς, ὡς θαῦμα, μίαν ῥίζαν σιταριῶ, ἢ ὅπως ἔχεν
ἐγδοήκοντα τελέχη ἢ καλάμια, ὅλα φυτρωμένα ἀπὸ
ἑνὸς μόνου καὶ τὸν αὐτὸν κόκκον. Ὁ Κύριος Βέκ—Χόρ,
εἰς τὴν πέμπτην περὶ φυτῶν ἐπισολὴν τῆς,
λέγει ὅτι εἶδεν εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς γεωργῶ εἰς τὸ
Λαγκεδῶν μίαν ῥίζαν σίτου, συγκαμμένην ἀπὸ ἑκα-
τὴν δεκαεπτὰ τελέχη, τῶν ὁποίων ἕκαστον εἶχε πέτε-
ποδῶν ὕψος, καθεὶ σάχου περιεῖχεν ἐξήντα κόκκους,
τὸ ὅλον ἑπτακιχίλις εἴκοσιν. Ὁ Κύριος Βαλμόν—
Μπωμάρ, ἐμέτρησεν ἕως ἐγδοήκοντα σάχου εἰς μίαν
ῥίζαν σιταριῶ, τὸ ὅποιον πρὶν σπείρην εἰς ἑνὴν χωράφιν
περὶ τῶν Παρισίων, εἶχον μισθεύσει διὰ περιέρ-
γειαν εἰς φυτὸν τι ὕγρην. Τὸ εἶδος τῆς σίτου,
τὸ ὅποιον ὀνομάζουν, διὰ τὴν παράδοξον εὐφορίαν τῆς,
ἐξαίσιον, Θεόσδοτον, ἀφθονοπάροχον, καὶ
κινῶς εἰς τὴν Εὐρύπην Σμυρναῖον σίτον, ἐβ-
γάλλει συνήθως εἴκοσιν ἕως τριαντὰ ἔκαλάμια, τῶν
ὁποίων ἕκαστη ἔχει ἕξ ἕως ὀκτὼ καὶ δέκα πολλὰς
σάχου, τὰ σιταρόσπυρα τῶν ὁποίων ἀριθμῶνται ἀπὸ
ὀκτὼ ἕως δώδεκα χιλιάδων καὶ περισσότερων, ὅλα γνη-
ματα ἑνὸς καὶ μόνου κόκκου. Ὅποια γονιμότης! μετὰ
τὴν ἀφθονίαν ἢ πλεονέκτησιν φύσιν ἀνταμετῶν τὴν
φιλοπονίαν τῆς ἀνθρώπου! ἀπ' αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς σίτου
ἦγον ἀναμφιδίως καὶ ἡ ῥίζα ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ὁ
ἐπαρχὸς τῆς Βυζαντίως ἔστειλεν εἰς τὸν Νέρωνα, πε-
ριέχουσαν τριακίσια τεσσαράκοντα καλάμια. Τὸ εἶδος
οὕτως τῆς, ἀν παραμεληθῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν,
ἐπαίρεται πάλιν εἰς τὴν πρωτόγονον ἀρχὴν τῆς
καὶ καταντᾷ μινυτέλεχον ἀπ' ἀρχῆς ἀναντίρρητος,
ὅτι ἡ τερατώδης εὐφορία τῆς εἶναι ἀποτέλεσμα διαρ-
κῆς καλλιέργειας.

Τὸ πλὴν φθεροποιὸν ἀφ' ὅσων ἐντομῶν ἀφανίζουσιν
τὸ σιτάρι εἶναι ὁ τρώξ, ἢ κοινῶς σιταρΨερα ἢ κα-
λάνδρα. (charençon ou calandre) τὸ ἐντομον τοῦτο
πολλαπλασιάζεται ἐνίοτε μετὰ τὴν ὑπερβολὴν, ὅταν
μάλιστα τὸ σιτάρι δὲν ᾖ ἐντελὲς ἔχον πρὶν ἔλ-
θῃ εἰς τὴν ἀποθήκην, ὥστε παρετηρήθη ὅτι ἐν ζυγῶς
τοιούτων ἐντῶνων παρήγαγεν ἀπὸ τῶν 15 Ἀπριλίου
ἕως τῶν 15 Σεπτεμβρίου ἐξ ἑκατὸν σιταρῶν πέντε
ἀτμα. Μετὰ τὰς ἐπιμύνας ἐρεῖνας καὶ τὰ πειρά-
ματα τῶν φυσιολόγων καὶ φιλανθρώπων, ὅσους πε-
πρε ἐπεβάλλαν ἄχρι τῆς διὰ να προφυλάξῃ τὸν
σίτον ἀπὸ τοῦ φθοροποιῦ πύθου ἐντῶν, ἀπαρ-
χθῆσαν ἢ ἀνίκαντοι ἢ δυσκλεκατέρητοι. Ὁ Κύριος Δε-
χαμὲλ, τῆς ὁποίας ἐφεύρημα εἶναι ἡ εὐφροσύνη ἐκείνη μη-
χανή, τὴν ὁποίαν ὀνόμασε προφυλακτικὴν
ἀποθήκην, ἀπέδειξε, κλείσας σιτάρι ψευδαμ-